

Λκ 8,4-15

Ἡ παραβολή τοῦ Σποριᾶ

(Θά ἦταν βοηθητικό ἂν τὴν ὥρα τοῦ μαθήματος εἶχαμε μπροστά μας μιά γλάστρα μ' ἓνα φυτό, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸν σπόρο του. Ἄν μπορούμε, ἔχουμε μαζί μας κι ἓνα «δισάκι» μέ σπόρους).

Ὅλη ἡ φύση γύρω μας, παιδιά, ὅλη ἡ δημιουργία εἶναι γεμάτη θαύματα! Δέν τὰ ἀντιλαμβανόμαστε ὅλα· πολλὰ τὰ ἔχουμε συνηθίσει. Ἕνα τέτοιο θαῦμα εἶναι καὶ ὁ σπόρος. Ἔχει τόση δύναμη, πού ἂν τὸν θάψεις μέσα στό χῶμα, φυτρώνει σιγά-σιγά καί προβάλλει στά μάτια μας ἓνα ὀλόκληρο φυτό! Νά, ἓνας μικρός σπόρος! Ἄπό ἓναν τόσο δά μικρό σπόρο -κοιτάξτε!- φύτρωσε αὐτό τό ὑπέροχο φυτό!

Βγῆκε κάποτε ἓνας σποριάς νά σπείρει. Πῆρε τό δισάκι του, τό γέμισε μέ ἄφθονους σπόρους καί ξεκίνησε γιά τό χωράφι του. Τά παλιά χρόνια δέν ὑπῆρχαν τὰ σύγχρονα μηχανήματα. Οἱ γεωργοί φοροῦσαν στόν ὦμο ἓνα δισάκι, δηλαδή ἓνα πάνινο σακούλι, καί ἔσπερναν σκορπώντας τούς σπόρους μέ τό χέρι. Ἔτσι ἔκανε κι ἐκεῖνος ὁ σποριάς. Γέμιζε τή χούφτα του μέ σπόρους σιταριοῦ καί τούς ἔριχνε στό χωράφι του. *(Συνεχίζοντας τή διήγηση δείχνουμε τίς ἀντίστοιχες ζωγραφιές, βλ. ἐποπικό ὑλικό).*

▪ Κάποιοι σπόροι όμως έπεσαν **στό μονοπάτι** πού ήταν δίπλα στό χωράφι του. Άλλοι άπ' αυτούς καταπατήθηκαν άπό τούς περαστικούς καί άλλους τούς έφαγαν τά πουλιά.

▪ Μερικοί σπόροι έπεσαν **σέ πετρώδες έδαφος**, πού είχε έλάχιστο χώμα στήν έπιφάνεια. Αυτοί φύτρωσαν άμέσως, αλλά ή ρίζα τους δέν μπορούσε νά προχωρήσει βαθιά καί νά βρει ύγρασία, γι' αυτό πολύ γρήγορα ξεράθηκαν.

▪ Κάποιοι άλλοι σπόροι έπεσαν ανάμεσα **στ' άγκάθια**. Φύτρωσαν, αλλά πνίγηκαν γρήγορα.

▪ Οί υπόλοιποι σπόροι έπεσαν **σέ καλή γη**, γόνιμη, καλά όργανωμένα. Καί -τί χαρά για τόν σποριά!- οί σπόροι φύτρωσαν καί έδωσαν πολύ καρπό, έκατονταπλάσιο!

Αυτή τήν ιστορία, τήν είπε ό Χριστός μας, ό όποιος συχνά χρησιμοποιούσε στή διδασκαλία Του εικόνες καί περιστατικά άπό τήν καθημερινή ζωή τών ανθρώπων, μέ σκοπό νά τούς διδάξει μεγάλες άλήθειες. Οί διηγήσεις Του αυτές ονομάζονται **παραβολές**. Θά μπορούσαμε νά πούμε ότι οί παραβολές ήταν **άνθρώπινα δοχεΐα πού έκρυβαν μέσα τους θεϊκές άλήθειες** (*δείχνουμε τήν αντίστοιχη εικόνα, βλ. έποπικό ύλικό*). Η σημερινή μας διήγηση ονομάζεται **παραβολή τού Σποριά**.

Πώς ν' άκούμε τόν λόγο τού Θεού

Τί ήθελε άραγε νά διδάξει ό Χριστός μ' αυτή τήν παραβολή; Τόν ρώτησαν οί μαθητές Του, όταν έμειναν μόνοι μαζί Του: «Τί σημαίνει αυτή ή παραβολή;». Κι Έκεϊνος τούς έξήγησε (*προσθέτουμε στήν κάθε ζωγραφιά τίς λέξεις «κλειδιά»*):

Σπόρος είναι **ό λόγος τού Θεού**. Σποριάς είναι **ό Χριστός**, πού άφησε τούς ουρανούς καί ήρθε στή γη μας για νά σπείρει τόν λόγο

τοῦ Θεοῦ, τὴν αἰώνια ἀλήθεια. Τὰ μέρη σὰ ὅποια ἔπασε ὁ σπὸρος εἶναι **οἱ καρδιές τῶν ἀνθρώπων**.

Α) Δρόμος

Ἐπάρχουν ἀνθρώποι πού ἔχουν καρδιές σκληρές ἀπὸ τὴν ὑπερ-ηφάνεια καὶ τὴν ἀπιστία. Αὐτοὶ μοιάζουν μὲ τὸν πατημένο δρόμο. Ὅταν ἀκούσουν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ δείχνουν ἀδιαφορία. Ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ ἀρπάζει τὸν θεϊκὸ σπὸρο ἀπὸ τὴν καρδιά τους, γιὰ νὰ μὴν πιστέψουν καὶ σωθοῦν.

Ἐπάρχουν καὶ κάποια παιδιὰ -τί κρίμα!- πού μοιάζουν μὲ τὸν πατημένο δρόμο. Εἶναι αὐτὰ πού δὲν ἔχουν κανένα ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. Νά, πῆραν τὴν πρόσκληση γιὰ τὸ Κατηχητικό, ἀλλὰ εἶπαν ἀδιάφορα καὶ ἐγωιστικά: «Τί νὰ πάω νὰ κάνω σὸ Κατηχητικό; Ν' ἀκούσω ἱστορίες γιὰ τὸν Χριστό; Τὰ ξέρω ἐγὼ αὐτὰ. Δὲν μοῦ χρειάζονται».

Β) Πετρῶδες ἔδαφος

Κάποιοι ἀνθρώποι μοιάζουν μὲ πετρῶδες ἔδαφος. Ἀκοῦν μὲ χαρὰ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ ἐντυπωσιάζονται, ἀλλὰ ἡ πίστη τους δὲν ἔχει βάθος. Γι' αὐτὸ σὸν πρῶτο πειρασμό, σὴν πρώτη δυσκολία χάνουν τὸν ἐνθουσιασμό τους καὶ τὴν πρώτη ἀγάπη τους σὸν Χριστό καὶ σὸ Εὐαγγέλιο.

Κάπως ἔτσι μοιάζουν τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα πού ἔρχονται σὸ Κατηχητικό γιὰ λίγο, φαίνεται νὰ τοὺς ἀρέσει, ἀλλὰ γρήγορα ξεκόβονται καὶ χάνονται. Γιατί; Δὲν ἄκουγαν μὲ προσοχή τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ. Ἔρχονταν ἴσως μόνο γιὰ τὰ παιχνίδια, γιὰ τὴν παρέα, γιὰ τίς ἐκδρομὲς καὶ τίς γιορτές... Γι' αὐτὸ γρήγορα τὰ ξεχνοῦν ὅλα, παρασύρονται καὶ ἐγκαταλείπουν τὸ Κατηχητικό.

Γ) Ἀγκάθια

Ἄλλοι ἀνθρώποι πάλι μοιάζουν μὲ τὴ γῆ πού ἔναι γεμάτη ἀγκάθια. Αὐτοὶ δέχονται τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ μὲς σὴν καρδιά τους, ἀλλὰ

δέν δίνουν καρπούς, γιατί τόν πνίγουν τά πολλά ἀγκάθια. Τί λογῆς; Ἀγκάθια δύο ειδῶν:

1) Οἱ ἀδυναμίες, τά πάθη: Βλέπουμε ἓνα παιδί νά ἔρχεται στό Κατηχητικό, ν' ἀκούει μέ προσοχή τά λόγια τοῦ Θεοῦ, ἀλλά νά μή μπορεῖ νά τά ἐφαρμόσει, γιατί δέν θέλει νά ξεριζώσῃ ἀπό τήν καρδιά του τ' ἀγκάθια του. Γιά παράδειγμα, δέν βρίσκει τή δύναμη νά πάει τήν Κυριακή στήν ἐκκλησία, γιατί τεμπελιάζει. Δέν μπορεῖ νά δείχνει ἀγάπη σ' ἀδέρφια του, γιατί νικᾷ πάντα ὁ θυμός του. Δέν διαβάζει μέ ἐπιμέλεια τά μαθήματά του, γιατί ἡ περιέργεια τόν καθλώνει μέ τίς ὥρες μπροστά στήν τηλεόραση ἢ στόν ὑπολογιστή. Ἄν εἶχε ξεριζώσῃ τήν τεμπελιά, τόν θυμό, τήν περιέργεια, θά μπορούσε νά καταφέρει τόσους ὄμορφους στόχους!

2) Οἱ διάφορες ἀσχολίες καί διασκεδάσεις αὐτῆς τῆς ζωῆς γίνονται ἀγκάθια, ὅταν δέν μᾶς ἀφήνουν χρόνο γιά ν' ἀκούμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ: Μαθαίνουμε π.χ. ὅτι ἓνα παιδί δέν θά ἔρχεται πλέον στό Κατηχητικό, γιατί ἔχει ἄλλα ἐνδιαφέροντα σέ πρώτη θέση: τόν ἀθλητισμό, τό χορευτικό, τό ὠδεῖο. Ὅλες αὐτές οἱ δραστηριότητες εἶναι καλές καί χρήσιμες. Ὅταν ὅμως στέκονται ἐμπόδιο γιά τόν ἐκκλησιασμό ἢ γιά τό Κατηχητικό, μοιάζουν μέ ἀγκάθια πού σιγά σιγά θά πνίξουν ὅ,τι ὄμορφο ἔχουμε.

Δ) Ἀγαθή γῆ

Μέ τήν καλή γῆ μοιάζουν ὅλοι ὅσοι ἀκοῦν μέ προσοχή τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν κλείνουν μέσ στήν καρδιά τους σάν θησαυρό καί ἀγωνίζονται μέ ὑπομονή νά τόν ἐφαρμόσουν.

Ποιά παιδιά ἔρχονται μέ λαχάρα στό Κατηχητικό, δέν χάνουν οὔτε μιὰ λέξη ἀπό τά λόγια τοῦ Χριστοῦ καί ἀγωνίζονται ὅλη τήν ἐβδομάδα νά τά τηροῦν; Αὐτά τά παιδιά μοιάζουν μέ τήν καλή γῆ. Πλούσιο καρπό θά δώσουν, θά γεμίσει ἡ ψυχὴ τους μέ ἀρετές: ἀγάπη, εὐγένεια, εἰλικρίνεια, πραότητα, ἀνεξικακία... Καί τά ἴδια θά εἶναι εὐτυχισμένα στή ζωὴ τους, ἀλλά καί στοὺς ἄλλους γύρω τους

θά σκορποῦν χαρά καί καλοσύνη. (Προτεινόμενο τραγούδι: «Ἡ σπορά», ἀπό τή συλλογή χριστιανικῶν τραγουδιῶν «Πνευματικές Ὁδές Α΄», ἔκδ. θ΄, σ. 80, βλ. ἐποπικό ὑλικό).

**Ὡ Χριστέ μου, θέλω νά ᾿χω
μέσα μου γῆ ἀγαθή
καί ὁ λόγος Σου βαθιά μου
πάντα νά καρποφορεῖ!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ἡ παραβολή: ὑλικό γιά ἐκτύπωση-προβολή.
2. Ἐγχρωμες εἰκόνες.
3. Κατασκευή: «Γλασιράκι μέ σπόρους».
4. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
5. Τραγούδι: «Ἡ σπορά» (σέ ἀρχεῖο κειμένου).